

„Ty jdeš ke mně?“ Diví se Jan, když vidí Ježíše, jak sestupuje k řece Jordánu.

Jan Křtitel byl pravý prorok. Pravý prorok upozorňuje na to, co je špatně, vyzývá ke změně, ukazuje cestu k nápravě a přitom nikdy neváže žádoucí změnu na svou osobu. Jan žil na poušti, kde také často kázal. Lidé, kteří chtěli slyšet jeho slovo, museli častokrát podstoupit nelehkou cestu vyprahlou kamenitou krajinou. Plahočili se k němu, jako když šli v dávné době Izraelci z Egypta do zaslíbené země. Ale stálo to za to. Slyšeli zcela zásadní výzvu: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo Království nebeské.“ Kdo opravdově lituje svých hříchů a chce vstoupit do nového, upřímného vztahu s Bohem, smí to učinit skrze křest. Jan křtil v Jordánu. Lidé se brodili touto řekou, jako kdysi staří Izraelci vedeni Jozuem přešli Jordán do zaslíbené země. Poušť nechali za sebou. Začal jim nový život na Bohem slíbeném místě. Ke křtu do nového upřímného života s Bohem zve nyní Jan.

Za Janem Křtitelem šly davy lidí. On se však neprohlašoval za důležitého reformátora, nestrhal pozornost na sebe, ale připravoval cestu. Říkal, že ten, kdo přijde po něm, je silnější než on a spolu s ním přijde spravedlnost – narovnání poměrů mezi Bohem lidmi a celým stvořením.

Ten někdo opravdu přišel. Přišel rovnou za Janem. Nevypadal silný ani mocný. Nepřišel se slávou a andělskými zpěvy. Přišel z Galileje, ze zemědělského venkova, kde se mluví divným nářečím. Obyčejný člověk, který přišel pěšky a chce pokřtít. A přece Jan cítil, že něco je jinak. Proto se s údivem ptá: „Ty přicházíš za mnou?“

Jan ohlašoval příchod **někoho**. Je pravděpodobné, že pro něho neměl jméno. Jan byl prorok. Byl v nějakém, pro nás tajemném, spojení s Bohem. Proto věděl, že **někdo** přijde. Nevěděl ale, jak si ho má představit. Když se setkal s Ježíšem, pochopil, že to bude on. Proto ty rozpaky: „ Já bych měl být pokřtěn od tebe, ne ty ode mě.“

Ještě před chvílí Jan říkal, že tomu přicházejícímu není hoden ani boty zavázat. A teď by ho měl křtít? Jako stovky lidí před ním a po něm? Vždyť ohlašoval božského Mesiáše, s kterým měly přijít nové pořádky a nový věk. A teď tu stojí na pohled obyčejný smrtelník.

Ježíš říká – „Tak už se tomu nebraň. Právě tímto způsobem se má naplnit, co bylo od tebe i jiných proroků předpovídáno. Právě tento způsob si Bůh vybral. Svět se nezmění v jednom okamžiku, nějakým kouzelným zásahem z nebeských výšin.

Změna se začíná rodit pomalu, uprostřed obtížných lidských poměrů, na kraji pouště, která pamatuje staletá utrpení a selhání.

Můžeme se jen domýšlet, co Jan prožíval, když s Ježíšem vstupoval do řeky Jordánu. Z Janova pohledu Ježíš po křtu z Jordánu vystoupil a odešel. Hlas volající: „Toto je můj milovaný Syn, toho jsem si vyvolil.“, slyšel pravděpodobně jen Ježíš.

Jan stál na počátku nového věku. Děly se mu před očima věci, které ho daleko přesahovaly. Ale přesto, že nejprve nevěděl, kdo to je, později o Ježíšovi vyznává: „Dověřuji, že toto je Syn Boží.“ Jindy o něm říká: „ Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

Ježíš skrze křest přijal své poslání. Sám spravedlivý se spojil s námi hříšníky a vstoupil na cestu, která končí na popravišti mezi dvěma lotry. Křest v Jordánu, který vůbec nepotřebuje, je přitakáním k Boží vůli, která jej vede k oběti za hříchy celého světa.

Kéž všichni, kteří jsme byli pokřtění v Ježíšovo jméno, vyznáváme a opravdově přijímáme Ježíše Krista jako Pána a Spasitele. Amen.

/Slovo na neděli 8. ledna 2023 Dana Kalivodová/